

دا کتاب له اصلاح آنلاين څخه ډاونلوډ شوی
تاسې کولی شئ له همدې سايټ څخه په زرگونو
اسلامي او تحلیلي مقالې، په سلگونو اسلامي
ويډیوگانې او ترانې او پېلاپېل کتابونه ډاونلوډ کړئ
ادرس:

www.Eslahonline.net

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على آله وصحبه أجمعين وبعد:
لکه څرنگه چې الله (جل جلاله) انسان عبث اوبې ځايه نه دی پيدا کړی، نو دهغه د ژوند تگلاره يې هم ورته بنودلې ده. له قرآن کریم ترڅنگ د رسول الله (ص) احاديث دي، چې د مسلمان ژوند پر روښانه ليکو روانوي، نو هر مسلمان ته دا بنيادي، چې دخپل وس اوتوان سره سم د قرآن کریم ترڅنگ د رسول الله (ص) پر احاديثوځان پوه کړي.
دا لنډه ليکنه چې په مختلفو موضوعاتو کې د رسول الله (ص) لنډاو جامع احاديث په کې راټول شوي او ژباړه يې روانه اوساده ده، په دې موخه ليکل شوي ده، چې په آسانه توگه ترې استفاده وشي.
دا ليکنه خپلو ټولو مسلمانانو وروڼو او خویندو ته وړاندې کوو او له الله (جل جلاله) څخه غواړو چې زموږ ژوند، مرگ، کړنې او هرڅه دخپلې رضا او خوښۍ لپاره وگرځوي.

ددعا په هيله

بڼه خويونه

نيت او اخلاص

۱. عَنْ عُمَرَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ
الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ وَلِكُلِّ امْرِيٍّ مَا نَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ
وَرَسُولِهِ فَهَاجَرْتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا
يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَتَرَوَّجُهَا فَهَاجَرْتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ. رواه
البخاري

له حضرت عمر فاروق (رض) خه روايت دي: چې
رسول الله (ص) فرمايلي دي دعالمو ثواب په نيت
پورې تړلي دي، او د هر سړي لپاره هغه څه دي چې ده
بې نيت کړي وي، څوک چې د الله اورسول په خاطر
هجرت وکړي، دده هجرت د الله اورسول له طرفه
مقبول دي، اوڅوک چې د دنيا د لاس ته راوړنې لپاره
هجرت وکړي او يا د کومې بنځې سره د نکاح
کولو لپاره هجرت وکړي، دده هجرت د هغه څه لپاره
دي چې ده ورته هجرت کړي دي. دا حديث امام بخاري
روايت کړي دي. دا حديث امام بخاري روايت کړي
دي.

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى أَجْسَامِكُمْ، وَلَا إِلَى صُورِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ﴾ رواه مسلم.

له ابوهريره (رض) خخه روايت دى هغه ويلي : چي رسول الله (ص) فرمايلي : په يقيني ډول الله (جل جلاله) ستاسي جسمونو اوشکلونوته نه گوري بلکه ستاسي زړونو او عملونو ته گوري.

توبه او استغفار

۳. عَنِ الْأَعْرَبِيِّ بْنِ يَسَارٍ الْمُزَنِيِّ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُؤْبُوا إِلَى اللَّهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ، فَأَيُّ أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ ﴿﴾ رواه مسلم

له اغربن سيار مزني (رض) نه روايت دى هغه ويلي : چي رسول الله (ص) فرمايلي دى: اي خلکو د الله تعالی ته رجوع وکړي او بېننه تری وغواړي ځکه چې زه په ورځ کې سل ځله توبه اورجوع کوم.

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

۴. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رض) عَنِ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَسْطُرُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيُتَوَّبَ مُسِيئُ النَّهَارِ وَيَسْطُرُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيُتَوَّبَ مُسِيئُ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا. رواه مسلم.

ابوموسی اشعری (رض) له رسول الله (ص) خنجه روایت کوی چې رسول الله (ص) فرمایلی دي : الله تعالی خپل بلا کیفه لاس د شپې له مخې غوروی ترخو د ورځې گناهکاران توبه وباسی اوهمدا ډول د ورځې له مخې خپل بلاکیفه لاس غوروی ترخو د شپې گناهکاران توبه وباسی. دا به هغی پوری دوام کوی ترخو لمر د مغرب له لوری راوخیژی .

خواکمن انسان

۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: ﴿لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصَّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ﴾ متفق عليه.

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

له ابوهريره (رض) خخه روايت دى: چې رسول الله (ص) فرمايلى دي: پهلوان هغه خوك ندى چې نور خلك څملوى، حقيقي پهلوان هغه دى چې د غصى پرمهال، خپل نفس په واك كى ولرى

شهادت غوښتنه

۶. عَنْ سَهْلِ بْنِ حُنَيْفٍ (رض)، أَنَّ النَّبِيَّ (ص) قَالَ: (مَنْ سَأَلَ اللَّهَ تَعَالَى الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ) رواه مسلم

له سهل بن حنيف (رض) خخه روايت دى: چې رسول الله (ص) فرمايلى دي: خوك چې په ريښتيا سره له الله تعالى خخه د شهادت غوښتنه وكړى نو الله تعالى به دى د شهيدانو مقام ته ورسوى كه څه هم هغه په خپل بستر كى مړ شى.

هونبیار انسان

۷. عَنْ أَبِي يَعْلَى شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ (رض) عَنِ النَّبِيِّ (ص) قَالَ:
الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ، وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ
نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَتَّى عَلَى اللَّهِ الْأَمَانِيَّ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ.
ابویعلی شداد بن اوس (رض) درسول الله (ص) خخه
روایت کری : چې رسول الله (ص) فرمایلی دی :
هونبیار سړی هغه دی چې له ځان سره حساب کتاب
وکړی اود اخرت لپاره کاروکړی ، اوکم عقله سړی هغه
دی چې خپل نفس دخپلونسفسی غوښتنو تابع کړی اود
الله تعالی پوري بي ځایه هیللی وتړی.

لنډه او جامعه دعا

۸. عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رض) أَنَّ النَّبِيَّ (ص) كَانَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالْتَّقَى وَالْعَفَافَ وَالْعَنِيَّ. رَوَاهُ مُسْلِمٌ
له عبدالله بن مسعود (رض) خخه روایت دی
چې رسول الله (ص) به داسی دعاکوله : ای الله زه

له تاخچه د هدايت ، تقوى ، پاك لمنى او دزپه د غنيوالى سوال كوم.

په الله تعالى توكل

۹. عَنْ عُمَرَ (رض) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: ﴿لَوْ أَنَّكُمْ تَتَوَكَّلُونَ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ تَغْدُو خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا﴾ رواه الترمذي وقال حديث حسن.

له حضرت عمر (رض) خچه روايت دى هغه ويلي دى چى ماله رسول الله (ص) خچه اوريدلى دى: كه چيرى تاسى په رينستياسره په الله تعالى باندى توكل او بروسه وكړئ نوتاسى ته به د مرغانويه خير روزى دركړي چې سهار له (خپلو خالوخته) په نهاره الوزى او بيگكا ته په مړه گيډه راستنيرى.

ايمان او استقامت

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

۱۰. عَنْ أَبِي عَمْرٍو سَفِيَّانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رض) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) ! قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا، لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ، قَالَ: " قُلْ آمَنْتُ بِاللَّهِ ثُمَّ اسْتَقَمْتُ. رواه مسلم له ابى عمرو سفيان بن عبد الله (رض) خخه روايت دى هغه ويلي دى چى ماوويل اى د الله رسوله! ماته په اسلام كى داسى وينا ونبايه چى د هغى په اړه له تاخخه پرته له بل چا خخه پوښتنه ونكړم ، هغه (ص) راته دا وويل دا ووايه چې ماپر الله تعالى ايمان راوړى دى اويا په دى خيره كلك ودريره.

دښيگني په كارونوكي بيره كول

۱۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: ﴿بَادِرُوا بِالْإِعْمَالِ فِتْنًا، كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلَمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَ يُمَسِّي كَافِرًا وَ يُمَسِّي مُؤْمِنًا وَ يُصْبِحُ كَافِرًا، يَبِيعُ دِينَهُ بَعْرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا﴾ رواه مسلم

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

له ابوهريره (رض) خخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلى دى : په نيكوكارونو بېره وكړى خكه چې د توروشپو په خيبر فتنى راروانى دى چې د سبا له مخى به يوسرى مسلمان وي او بيگا به كافر وي او بيگابه مسلمان وي او سبا به كافر وي خپل دين به د دنيا په متاع پلورى

د دوزخ له اوره خان ژغورل

۱۲. عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ (رض) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (ص) يَقُولُ: (إِنَّفُؤَانَارًا وَلَوْ بِشِقِّ ثَمْرَةٍ) متفق عليه
له عدى بن حاتم (رض) خخه روايت دى هغه ويلى دى چې: ماله رسول الله (ص) خخه اوريدلى دى چې ويل يې : خپل ځانونه له اور خخه وژغورى كه څه هم د خرما د يوې توتې په صدقه كولو سره وي.

انفاق في سبيل الله

۱۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا وَ مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ، فَيَقُولُ

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

أَخَذَهُمَا: اللَّهُمَّ أَغْطِ مُنْفِقًا خَلْفًا. وَيَقُولُ الْآخَرُ: اللَّهُمَّ أَغْطِ مُمَسِّكًا تَلْفًا. متفق عليه.

د حضرت ابوهريره (رض) خخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: هر سهار چې پر بنده گانو راخيږي، دوه پرېنښې راكوزيږي، يوه وايي: اى الله! صدقه كونكى ته بدله وركړه، او بله وايي: اى الله! د بخيل مال هلاك كړه.

۱۴. عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِذَا أَتَقَقَّ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ. رواه الترمذي

له حضرت ابومسعود (رض) خخه روايت دى چې د رسول الله (ص) خخه روايت كوي، چې هغه فرمايلي دي: كله چې يو سړى د ثواب په نيت په خپل عيال باندي لگښت وكړي، هغه د ده لپاره صدقه دى.

په دين كې له سختې خخه ځان ساتل

۱۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) عَنِ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: (إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ، وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ، فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَ

در رسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

أَبَشْرُوا، وَاسْتَعِينُوا بِالْقَدْرَةِ وَالرُّوحَةِ وَشَيْءٍ مِنَ الدَّلْجَةِ ﴿ رواه البخاري.

ابوهريره (رض) له رسول الله (ص) خخه روايت
كوى چې رسول الله (ص) فرمايلى دې : بيشكه داسلام
دين اسانه دى هيڅ څوك په دين كى سختې نكوى^۱
مگرداچې دين پرى غلبه كوى^۲ نوميانه روى كوى، د
عبادتونوخوا ته نيژدې كيږي^۳ اوزيرى وركړي^۴، د خوښي
اوتكره توب په وختونو كى عبادت وكړي (دمسافريه
څيرچې په سهار، له غرمى خخه ورسته اود شپې په يوه برخه
كې مزل كوى اوپرته له ستوماتتيا منزل ته ځان رسوى)

-
- 1- دا چې خپل ځان له طاقت خخه پورته مكلف كړي
 - 2- دين پرى سخيرى اويابي كى هر څه ترى پا تيكيري
 - 3- د عبادتونو په اداكولو حق اوسموالى ته نيژدى
كوى
 - 4- په دى خوښ شى چې الله تعالى په هغه عمل
اجروركوى چې دوام پكى وي كه څه هم لږوى

د تهجدو لمونځ

۱۶. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رض) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ص): ﴿ يَا عَبْدَ اللَّهِ لَا تَكُنْ مِثْلَ فُلَانٍ، كَانَ يَقُومُ اللَّيْلَ، فَتَرَكَ قِيَامَ اللَّيْلِ ﴾ متفق عليه.

له عبد الله بن عمرو بن العاص (رض) څخه روایت دی هغه ویلی دی چې: ماته رسول الله (ص) وفرمایل: چې ای عبدالله! د فلانکی سړی په څیر مه کیږه چې شپې د له مخې به دلمانځه لپاره را پورته کیده بیایې دا کار پرېښود.

له بي ځايه پوښتنو څخه ډډه کول

۱۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) عَنِ النَّبِيِّ (ص) قَالَ: ﴿ دَعُونِي مَا تَرَكْتُمْ ، إِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَثْرَةَ سُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَلْيَانِهِمْ ، فَإِذَا نَهَيْتُمْ عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ وَإِذَا أَمَرْتُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ ﴾ متفق عليه

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

له حضرت ابوهريره (رض) خخه روايت دى چې
ما له رسول الله (ص) خخه اوريدلي دي چې
فرمايل يي: له كوم شي خخه چې زه تاسې منع كوم،
خان ترې وساتئ او په كوم شي چې زه تاسې ته امر
كوم، د خپل وس په اندازه پرې عمل وكړئ. په
تحقيق سره ستاسې خخه مخكې خلك د بې خايه
پوښتنو او له انبياو سره د مخالفت لامله هلاك شوي
وو.

صفونه برابروں

۱۸. عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ التُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رض) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: ﴿ تَسَوَّنْ صُفُوفَكُمْ أَوْ لِيَخَالِفَنَّ اللَّهُ بَيْنَ وُجُوْهِكُمْ ﴾ متفق عليه.

دحضرت ابو عبدالله نعمان بن بشير (رض) خخه روايت دي، فرمايي چي ما د رسول الله (ص) خخه اوريدلي دي، چي فرمايل يي: خامخا به (په لمانخه كې) خپل صفونه برابروي او يا به الله تعالي ستاسي په منح كې اختلاف اچوي.

دين سورتيايه نصيحت دي

۱۹. عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ (رض) أَنَّ النَّبِيَّ (ص) قَالَ: ﴿الدِّينُ النَّصِيحَةُ فُلْنَا لِمَنْ؟ قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَائِهِمْ ﴾ رواه مسلم

د حضرت تميم داري (رض) خخه روايت دي چي رسول الله (ص) فرمايلي دي: دين نصيحت او خيرغونښتنه ده. (تميم (رض) وفرمايل) مونږ ورته

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰۰ احاديث

ووويل: چي د چا لپاره؟ هغه وفرمايل: د الله لپاره^۱، د الله د كتاب لپاره^۲، د الله درسول لپاره^۳، د مسلمانانو د امامانو لپاره^۴ او دعوامو لپاره.

ديدوکارونو مخنيوی

۲۰. عن أبي سعيد سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ﴿ مَنْ رَأَى مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ يَدَهُ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانَهُ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ ﴾ رواه مسلم

له حضرت ابوسعيد (رض) خخه روايت دی: چې ما د رسول الله (ص) خخه اوریدلي دي، چې فرمايل يې: چاچې له تاسو خخه يو منکر (ناوړه)

1- چې الله واحد لشریک وبلل شي، اوپه حکمونو يې عمل وشي.

2 - چې ایمان پرې روارل شي او عمل پرې وشي او نورو ته ورسول شي.

3- چې تصدیق يې وشي اوپه سنتو يې عمل وشي.

4- چې په ښو کارونو کې دهغوی اطاعت وشي

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

کار ولید نو هغه دې په خپل لاس منع کړي، که چیرې یې ونشو کولای نو په ژبه دې منع کړي، او که چیرې دا یې هم ونشو کولای نو په زړه کې دې ورسره کرکه وکړي، او دا تر ټولو کمزوری ایمان دی.

تر ټولو غوره جهاد

۲۱. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص):
أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةٌ عَدْلٌ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ أَوْ أَمِيرٍ جَائِرٍ ﴿رواه
الترمذي وقال حديث حسن
له حضرت ابو سعيد خدری (رض) خخه روایت
دی فرمایي: چې رسول الله (ص) فرمایي: د ظالم
پادشاه (واکدار) یا ظالم امیر په وړاندې د
عدل(حق) وینا تر ټولو ستر جهاد دی.

دمجاهد سره مرسته

۲۲. عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا وَمَنْ خَلَّفَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا مِثْقَالَ عَلِيَّةِ)
د زید بن خالد (رض) خنجه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلی دي: چاچې د الله په لار کې د مجاهد لپاره سامان تیار کړي، نو ده په حقیقت کې غزا وکړه، او چا چې د الله په لار کې د غازی د کور بڼه سرپرستي اوبالنه وکړه نو ده په حقیقت کې غزا وکړه.

کامل مومن نه دی

۲۳. عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَلَّمَا خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ص) إِلَّا قَالَ: لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ
له حضرت انس (رض) خنجه روایت دی هغه ویلی دی: ډیر کم ځل به مونږ ته رسول الله (ص) خطبه فرمایله مگر داچې ویل به یی کامل مومن ندی هغه

در رسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

خوك چي دامانت ساتنه نكوي او خوك چي په عهد او وعده وفا نه كوي هغه د كامل دين خبستن ندى

دمسلمان په هر حالت كې خير دى

۲۴. عَنْ صُهَيْبٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ لَهُ خَيْرٌ وَ لَيْسَ ذَلِكَ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ وَ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا (مسلم)

له صهيب (رض) خخه روايت دى هغه وايي چې رسول الله (ص) فرمايلى دې د مومن وگړى په حال تعجب دى چې دده ټولې چارې دده لپاره خيردى دا حالت يواځې دمومن لپاره دى كه ضرر ورته ورسپړي نوصبر پر كوي نودا دده لپاره خير دى او كه خوشحالى ورته پيښه شي نوشكرې پر خاى كوي داهم دده لپاره خيردى

۲۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَنْظَرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْكُمْ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ فَهُوَ

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

أَجْرًا أَنْ لَا تَزِدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ (مسلم)

له حضرت ابوهريره (رض) خخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلى دى: په دنيوي چاروكي له خپل خان خخه بنكته خلكوته گورئ او له خان خخه پورته خلكوته مه گورئ، همدا غوره لار ده چې داللهه (جل جلاله) نعمتونه سپك ونه گنئ.

د مسلمان آزمايښت

۲۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) : مَا يَزَالُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَالِهِ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ. رواه الترمذي.

له حضرت ابوهريره (رض) خخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلى دى: الله تعالى تر هغه پورې په مومن سړي او مومنه ښخه، د ده په نفس، اولاد او مال باندې امتحان او آزمايښت راولي ترڅو چې له الله تعالى سره په داسې حال كې مخ شې چې پر ده هېڅ گناه نوى پاتدى.

د الله تعالى پر تقدير رضامندي

۲۷. عَنْ أَنَسٍ (ص) قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ (ص) إِنَّ عَظَمَ الْجَزَاءِ مَعَ عَظَمِ الْبَلَاءِ وَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَىٰ وَمَنْ سَخَطَ فَلَهُ السَّخَطُ. رواه الترمذي.

له حضرت انس (رض) خخه روايت دی چي رسول الله (ص) فرمایلی دی : بیشکه چی لویه بدله او ثواب له لوي ازمینبت سره دی ، اوبیشکه کله چی الله تعالی یوقوم دوست وگنبي نوازمینبت پرې کوي که خوک (دالله په تقدیر) راضی شو نو د هغه لپاره دالله تعالی رضامندی ده اوکه خوک په قهرشوربه تقدیر راضی نشو نو د هغه لپاره دالله قهردی

هیخ ډول ښیگنه به کمه نه گنئی

۲۸. عَنْ جَابِرٍ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَإِنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ، وَأَنْ تَفْرُغَ مِنْ دُلُوكَ فِي إِتَاءِ أَخِيكَ رواه الترمذي.

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

له حضرت جابر(رض) خخه روايت دى چي رسول الله (ص) فرمايلى دى: هيخ يوه نيكي وړه مه گڼه (وړه وي اوکه لويه) دا هم د نيكي له جملې خخه دى چي ته له يوه مسلمان ورور سره په ورين تندي مخامخ شي، او دا هم نيكي ده چي له خپلي بوکې خخه د خپل ورور په لوبني کي خه وړوي .

جامع او غوخ نصيحت

۲۹. عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رض) قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (ص) فَقَالَ عَظَمِي وَأَوْجِرْ، فَقَالَ إِذَا قُمْتَ فِي صَلَاتِكَ فَصَلِّ صَلَاةَ مُودَعٍ، وَلَا تَكَلِّمْ بِكَلَامٍ تُعْذِرُ مِنْهُ غَدًا، وَأَجْمِعِ الْيَأْسَ مِمَّا فِي أَيْدِ النَّاسِ (ابن ماجه)

له ابويوب انصاري (رض) خخه روايت دى هغه ويلى دى چي يوسړى رسول الله (ص) ته راغى وه بي ويل ماته لنې نصيحت وکړه، رسول الله (ص) وفرمايل: کله چې لمانځه ته پورته شوي، له دنيا خخه د رخصت

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

اخستونكى په خيرلمونخ كوه ، دانسى خبره مه كوه چې سبا ترې بښنه غواړي د خلكو په لاس كې چې څه دى، له هغو څخه هيله پرې كړه.

له الله تعالى څخه حياء كول

۳۰. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): اسْتَحْيُوا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ، فُلْنَا إِنَّا نَسْتَحْيِي مِنَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، قَالَ: لَيْسَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّ الْإِسْتِحْيَاءَ مِنَ اللَّهِ حَقُّ الْحَيَاءِ أَنْ تَحْفَظَ الرَّأْسَ وَمَا وَعَى وَالْبَطْنَ وَمَا حَوَى وَتَذْكُرَ الْمَوْتَ وَالْبَلَى وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ تَرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا وَآثَرَ الْآخِرَةَ عَلَى الْأُولَى فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَقَدْ اسْتَحْيَا مِنَ اللَّهِ حَقَّ الْحَيَاءِ. رواه الترمذي

له حضرت عبدالله بن مسعود (رض) څخه روایت دى چې رسول الله (ص) فرمایلى دى : له الله تعالى څخه په حقه توگه حياء وكړئ، مونږ وويل: اى د الله رسوله ! مونږ خوله الله تعالى څخه حياء كوو -الحمد لله- رسول الله (ص)

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

ووويل: دا مطلب ندى، له الله تعالى خخه حقه حياء دا ده چې ته سراو هغه خه چې په سرکې دى اوگيډه او هغه خه چې دگيډى په شاوخوا کې دي^۲ وساتئ مرگک اوزوروالى په ياد ولرئ، خوک چې د اخرت اراده لري، هغه د دنيا نسايست پريږدى او اخرت ته پر دنيا وړانديوالى ورکوى، چاچې دا کارونه وکړل نوده په يقينى توگه له الله تعالى خخه په حقه سره حياء وکړه.

درياء عمل شرک دى

۳۱. عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ (رض) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: مَنْ صَلَّى يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ وَمَنْ صَامَ يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ وَمَنْ تَصَدَّقَ يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ. رواه أحمد.

له شداد بن اوس (رض) خخه روايت دى هغه ويلى

1- د ژبي، سترگو، غو، ونو...ساتنه وکړي.

2- د زړه، عورت ساتنه وکړي

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

دي : ما له رسول الله (ص) خخه اوريدلي دي چې ويل
بي : خوك چې دخان بنودني لپاره لمونخ ادا كوي نو
ده له الله تعالى سره شريك پيدا كړي، او خوك چې د
خان بنودني لپاره روژه نيسي نو ده له الله تعالى سره
شريك پيدا كړي، او خوك چې د خان بنودني له امله
صدقه كوي نو ده له الله تعالى سره شريك پيدا كړي.

نبه اخلاق

۳۲. عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رض) قَالَ
سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَا مِنْ شَيْءٍ يُوضَعُ فِي
الْمِيزَانِ أَثْقَلُ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ وَإِنَّ صَاحِبَ حُسْنِ الْخُلُقِ لَيَبْلُغُ
بِهِ دَرَجَةَ صَاحِبِ الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ

ام درداء له ابو درداء (رض) خخه روايت كړي
دي هغه ويلي دي: چې ما له رسول الله (ص)
خخه اوريدلي دي چې ويل بي: نشته هيڅ يوشی چې
په تله کې کينودل کيږي چې هغه دروند وي له نيك
خوی خخه، او په يقيني توگه د نيك خوی خبنتن، په

خپل نيك خوى سره د لمونځ كوونكى او روژتى مرتبې ته رسيږي.

په دين كې پوهه

۳۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ تَجِدُونَ النَّاسَ مَعَادِنَ خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَهُوا وَتَجِدُونَ خَيْرَ النَّاسِ فِي هَذَا الشَّانِ أَشَدَّهُمْ لَهُ كِرَاهِيَةً وَتَجِدُونَ شَرَّ النَّاسِ ذَا الْوَجْهِينِ الَّذِي يَأْتِي هَؤُلَاءِ بَوَجْهِ وَيَأْتِي هَؤُلَاءِ بَوَجْهِ. متفق عليه

له ابوهريره (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: تاسې به خلك د معادنو په څير ومومئ، چې اصول يې سره جلا دي او يو له بل سره توپير لري) څوك چې په جاهليت كې غوره وي، هغه به په اسلام كې هم غوره وي، څوكله چې پوهه ترلاسه كړي، او د مشرۍ لپاره په ټولو كې غوره شخص، هغه څوك دى چې مشري ډيره بده گڼي او تر ټولو بد انسان دوه

مخى دى، چې ځينو ته په يو مخ راځي او ځينو نورو ته په بل مخ.

د ظالمه مخنيوى

۳۴. عَنْ أَنَسٍ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ انصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا نُنصِرُهُ مَظْلُومًا فَكَيْفَ نُنصِرُهُ ظَالِمًا قَالَ تَأْخُذُ فَوْقَ يَدَيْهِ

له حضرت انس (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: ته له خپل مسلمان ورور سره مرسته وكړه ظالم وي او كه مظلوم . هغوي وويل: اى د الله رسوله ! له مظلوم سره خو به مرسته وكړو، له ظالم سره څرنگه مرسته وكړو؟ رسول الله (ص) وويل: د هغه لاسونه له تيرى څخه بند كړي.

په اسلام کي د بدعت بدې

۳۵. عَنْ عَائِشَةَ (رض) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) :
﴿مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ﴾ متفق عليه.

د حضرت عائشې (رض) څخه روايت دی، فرمايي: چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: چاچې زمونږ په دين کې داسې نوی څيز رامنځ ته کړ چې له دين څخه نه وي، هغه مردود دی.

د بد کار تاداوايښودل

۳۶. عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رض) أَنَّ النَّبِيَّ (ص) قَالَ: ﴿لَيْسَ مِنْ نَفْسٍ تُقْتَلُ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دَمِهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ سَنَّ الْقَتْلَ﴾ متفق عليه.

د حضرت عبدالله بن مسعود (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: هيڅ يو نفس په ظلم سره نه وژل کېږي، مگر دا چې د هغه په وژنه کې د آدم عليه السلام د لمړني زوي (قاييل) برخه شته، ځکه چې هغه د لومړي ځل لپاره د وژني لار کينوده.

بي عمله داعي

۳۷. عن أسامة (رض) يقول: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ص) يَقُولُ: ﴿يَجَاءُ بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَبْلَقَى فِي النَّارِ فَيُتَدَلَّقُ أَقْبَابُهُ فِي النَّارِ قِيدُورٌ كَمَا يَدُورُ الْحِمَارُ بِرَحَاهُ فَيَجْتَمِعُ أَهْلُ النَّارِ عَلَيْهِ فَيَقُولُونَ أَيُّ فُلَانٍ مَا شَأْنُكَ أَلَيْسَ كُنْتَ تَأْمُرُنَا بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَانَا عَنِ الْمُنْكَرِ قَالَ كُنْتُ أَمُرُكُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا آتِيهِ وَأَنْهَاكُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتِيهِ) متفق عليه

له حضرت اسامه (رض) خخه روايت دی فرمايي چي ما د رسول الله (ص) خخه اوريدلي دي چي فرمايل يي: د قيامت په ورځ به يو شخص راوړل شي، په اور کې به وغورځول شي نو کولې به يې په اور کې پريوځي، او داسې به پرې چارچاپير گرځي لکه خو چي په ميجنه گرځي، نو د دوزخيان پرې راټول شي او ورته وايي به: اي فلانيه! په تا څه شوي؟ آيا تا مونږ ته په نيکي امر نه کاوه او له بدې څخه دې نه منع کولو؟ هغه به ووايي: هو! ما تاسې ته په نيکي امر کاوه خو خپله مې پرې عمل نه کاوه، او له بدې څخه مې منع کولې خو په خپله مې بدې کوله.

دمنا فق نبی

۳۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ. متفق عليه

له حضرت ابوهريره (رض) خنجه روايت دى، چي هغه د نبى عليه السلام خنجه روايت كوي، چي فرمايل يي: د منافق درې نښې دي: كله چي خبرې كوي، دروغ وايي، كله چي وعده وكړي، نه يي ترسره كوي، او كله چي امانت ورسره كينودل شي، نو خيانت په كې كوي.

د بخل بدي

۳۹. عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ﴿ اتَّقُوا الظُّلْمَ فَإِنَّ الظُّلْمَ ظُلُمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاتَّقُوا الشُّحَّ فَإِنَّ الشُّحَّ أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حَمَلَهُمْ عَلَى أَنْ سَفَكُوا دِمَاءَهُمْ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُمْ ﴾ رواه مسلم

دحضرت جابر بن عبدالله (رض) خنجه روايت دى چي رسول الله (ص) فرمايلي دي: د ظلم او تيري خنجه خان وساتي، خكه چي ظلم د قيامت په ورځ د تيارو لامل دى، او د بخل خنجه خان وساتي، خكه

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

چي بخل ستاسي څخه پخواني خلک هلاک کړي وو، هغوی يې دینته اړ ایستل چې وینې توبې کړي، او محارم روا وکشي.

د دعا په نه قبلیدو کې د حرامې روزې اغیزه

۴۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبِّ وَ مَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَ مَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَ مَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَ غَدِي بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابَ لَهُ. رواه مسلم

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمایلی دی : الله تعالی پاک ذات دی، نه قبلوی مگر پاک. بیایي د یوه سړی مثال وړاندی کړ چې اوږد سفر کوی، وینستان یې بیر وی، گورد وهلی وی ، خپل لاسونه د اسمان په لورپورته کوی ، او داسی وای ای ربه!.. په داسی حال کې چې خوراک یې حرام وی څښاک یې حرام وې او پوښاک یې حرامه وې او په حرامو تغذیه شوی وې، څرنگه به یې دعا قبوله شی

ستر خيانت

۴۱. عَنْ سَفِيَّانَ بْنِ أَبِي أَيُّوبَ الْأَسَدِيِّ (رض) قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كَبُرَتْ خِيَانَةٌ أَنْ تُحَدِّثَ أَخَاكَ حَدِيثًا هُوَ لَكَ بِمُصَدِّقٍ وَأَنْتَ لَهُ بِمُكَذِّبٍ. رواه ابوداود له حضرت سفيان بن اسيد حضرمي (رض) ختخه روايت دي فرمايي: چي ما له رسول الله (ص) ختخه اوريدلي دي چي فرمايل بي: دا ڊيو ستر خيانت دي چي ته خپل مسلمان ورور ته داسي خبره وکړي، چي هغه تا ريښتوني گڼي خو ته ورته دروغ وايي.

د خلکو خندول

۴۲. عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ بِالْحَدِيثِ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ فَيَكْذِبُ وَيْلٌ لَهُ وَيْلٌ لَهُ. رواه الترمذي و قَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ له حضرت بهزين حڪيم ختخه روايت دي چي فرمايي، ماته پلار له خپل نيکه ختخه دا روايت کړي دي چي ما له رسول الله (ص) ختخه اوريدلي دي چي فرمايل بي: هلاکت دي هغه چا ته چي خلکو ته داسي خبرې کوي، چي هغوی پرې وخنلوي، او د دې لپاره دروغ وايي، هلاکت دي هغه لره، هلاکت دي هغه لره.

غيبت

۴۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قِيلَ لَهُ مَا الْغَيْبَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ قَالَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ أَيُّ رَسُولِ اللَّهِ قَالَ إِنْ كَانَ فِي أَخِيكَ مَا تَقُولُ فَهَذَا غَيْبَتُهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَا تَقُولُ فَهَذَا بَهْتَةٌ. رواه الترمذي و

احمد

له حضرت ابوهريره (رض) خخه روايت دى چي له رسول الله (ص) خخه پوښتنه وشوه، چي اى د الله رسوله ! غيبت څه شى دى؟ هغه وفرمايل: خپل ورور په داسې څه يادول چې هغه يې بد گڼي، غيبت دى. پوښتنه وشوه. چي اى د الله رسوله! ما په دې پوه كړه، چي كه دغه خبره چې زه يې وایم، زما په ورور كې موجوده وي، (بيا هم غيبت دى) ؟ هغه وفرمايل: كه چيرې هغه څه چې ته يې وايي، ستا په ورور كې موجود وي، نو تايې غيبت وكړي، او كه په كې نه وي، نو تا پرې بهتان وكاوه

غوره مالي

۴۴. عَنْ أَبِي أُمَامَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مِنْ شَرِّ النَّاسِ مَنْزِلَةٌ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَبْدٌ أَذْهَبَ آخِرَتَهُ بِدُنْيَا غَيْرِهِ. رواه ابن ماجه

له حضرت ابوامامه (رض) خنجه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: په انسانانو كې د قيامت په ورځ، د الله په وړاندې، تر ټولو بدترين بنده هغه دى چې خپل آخرت د نورو د دنيا لپاره له منځه يوسي.

چغل گر به جنت نه نه ځي

۴۵. قَالَ خُذِيفَةُ (رض) سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ نَمَامٌ. متفق عليه

حضرت خذيفه (رض) فرمايي: چې ما له رسول الله (ص) څخه اوريدلي دي: چې چغل گر سرى جنت ته نه داخليري.

حسد نيكي له منځه وړي

۴۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ أَوْ قَالَ الْعُشْبَ رواه ابوداود

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي:

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

دحسد او رخي څخه خان وساتي، څکه چې حسد، نيکې خوري، لکه څرنگه چې اور لړکي خوري، او په بل روايت کې دي: لکه اور چې وانه خوري.

دبنخويه خير خان جوړول

۴۷. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

له حضرت ابن عباس (رض) څخه روايت دی فرمايي: چې رسول الله (ص) پر هغه نارينه لعنت ويلي دي چې د بنخويه خير خان جوړوي، او پر هغو بنخويي لعنت ويلي دي، چې د نارينه په شان خان جوړوي.

دگناه ښکاره کول

۴۸. عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ (رض) يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كُلُّ أُمَّتِي مُعَافَى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ وَإِنْ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيَقُولُ يَا فُلَانُ عَمِلْتَ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتَرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

له سالم بن عبدالله خنجه روايت دى هغه ويلي دى چې ما له ابوهريره (رض) خنجه اوريدلى دى چې ويل يي: ما له رسول الله (ص) خنجه اوريدلى دى چې داسي يې ويل: زما ټول امت ته بنسټه كيږي پرته له مجاهر (په بنسټه گناه كوونكى) خنجه، مجاهرت ديتنه وايي چې يو سړى د شپې يو كار وكړي، چې سهار شي، الله تعالى پرې پرده واچوي، خو دى ووايي: اى فلاتيه! ما نن شپه دا او دا وكړل. د شپې پرې الله تعالى پرده واچوي، خو دى په سهار كې د الله تعالى پرده رالوخه كړي.

د مسلمانانو خپل منځي حقونه

۴۹. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : ﴿ الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلَمُهُ وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبَاتِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ﴾ متفق عليه

د حضرت عبدالله بن عمر (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: يو مسلمان د بل مسلمان ورور دی، نه پرې ظلم او تيزی کوي او نه يې دښمن ته سپاري، څوک چې د خپل مسلمان ورور حاجت پوره کړي، الله تعالى به د ده حاجت پوره کړي، او څوک چې د يو مسلمان څخه يوه مصيبت لرې کړي، الله تعالى به له ده څخه د قيامت له مصيبتونو څخه يوه مصيبت لرې کړي، او څوک چې پر يو مسلمان باندې پرده واچوي، الله تعالى به د قيامت په ورځ پر ده پرده واچوي.

يومسلمان د بل مسلمان تكيه ده

۵۰. عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ﴿إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَيْتَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا وَشَبَّكَ أَصَابِعُهُ﴾
متفق عليه

دحضرت ابوموسی اشعری (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: بيشكه يو مومن د بل مومن لپاره د يو ديوال په څير دی چې يوه برخه يې بله ټينگوي، او بيا رسول الله (ص) خپلې گوتې مبارکې يوپه بله کې ننويستي.

دمسلمان په حق کې سپارښتنه

۵۱. عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: ﴿كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا جَاءَهُ السَّائِلُ أَوْ طَلَبَتْ إِلَيْهِ حَاجَةٌ قَالَ اشْتَمِعُوا تَوَجَّرُوا وَيَقْضِي اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا شَاءَ﴾ متفق عليه

دحضرت ابوموسی (رض) څخه روایت دي چې: کله به رسول الله (ص) ته يو سوالگر راغی او يا به چا ترې څه وغوښتل، نو وبه يې فرمايل: تاسې د ده په اړه سپارښتنه

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

وڪري، الله تعالى به تاسي ته اجر درڪري، او الله د خپل نبي په ژبه د هغه څه چې خوښه يې شي، فيصله کوي.

دمسلمانانو تر منځ سوله کول

۵۲. عَنْ أُمِّ كَلثُومَ بِنْتِ عَقْبَةَ أَنهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : ﴿لَيْسَ الْكُذَّابُ الَّذِي يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيُنْمِي خَيْرًا أَوْ يَقُولُ خَيْرًا﴾ متفق عليه

دحضرت ام كلثوم (رض) څخه روايت دی چې د رسول الله (ص) څخه يې اوريدلي دي، چې فرمايل يې: هغه څوک دروغ جن ندی چې د خلکو ترمنځ سوله کوي، خیر ته وده ورکوي يا د خیر خیره کوي

له مسلمان سره مرسته کول

۵۳. عَنْ ابْنِ عَمَرَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: مَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ (بخاری ومسلم)

له عبد الله بن عمر (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمایلی دی: څوک چې د مسلمان ورور حاجت پوره کوی نو الله تعالی به دده حاجت پوره کړی

دمورا وپلار سره نښيگنه

۵۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) مَنْ أَحَقُّ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ أَبُوكَ. متفق عليه.

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دى چې يو سړي رسول الله (ص) ته وويل: اي د الله رسوله! زما د نښيگني څوک ډير وړ دى؟ هغه وفرمايل: مور دې، بيا يې پوښتنه وکړه، چې بيا څوک؟ وېې فرمايل: مور دې، په دريم ځل يې وويل: چې بيا څوک؟ وېې فرمايل: مور دې، په څلورم ځل يې پوښتنه وکړه چې بيا څوک؟ رسول الله (ص) ځواب ورکړ: چې بيا دې پلار.

د مور او پلار خدمت

۵۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) رَغِمَ أَنْفُهُ، رَغِمَ أَنْفُهُ، رَغِمَ أَنْفُهُ، قِيلَ: مَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ أَدْرَكَ وَالِدَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ أَحَدَهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا ثُمَّ لَمْ يَدْخُلِ الْجَنَّةَ. رواه مسلم

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

له حضرت ابوهريره (رض) خخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلى دي: سپيره دې شي پوزه دهغه، سپيره دې شي پوزه دهغه، سپيره دې شي پوزه دهغه، سپيره دې شي پوزه دهغه. چا وويل: چې د چا يا رسول الله! ويې فرمايل: چا چې خپل مور او پلار دواړه په داسې حال كې چې زاړه وي، وموندل، يا يې يو له هغو خخه ومونده، او بيا ددوى دخدمت له امله جنت ته داخل نشو.

له مرگه وروسته د مور اوپلار حقوق

۵۶. عَنْ أَبِي أَسِيدٍ السَّاعِدِيِّ (رض) قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ مِّنْ بَنِي سَلَمَةَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) ! هَلْ بَقِيَ مِنْ أَبِي شَيْءٍ أَبْرَهُمَا بِهِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا، قَالَ نَعَمْ الصَّلَاةُ عَلَيْهِمَا وَالِاسْتِغْفَارُ لَهُمَا، وَإِنْفَاذُ عَهْدِهِمَا مِنْ بَعْدِهِمَا، وَصَلَّةُ الرَّحِمِ الَّتِي لَا تُوصَلُ إِلَّا بِهِمَا، وَإِكْرَامُ صَدِيقَيْهِمَا. رواه ابوداود.

له ابو اسيد الساعدي (رض) خخه روايت دى هغه ويلى دى چې يوځل مونږ له رسول الله (ص) سره وو چې ناڅاپه دبنو سلمه د قبيلې يوسړى راغى وي ويل اى د الله رسوله! ايا د مور اوپلار داسې څه حق شته چې وروسته له مرگه يې ترسره

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

کرم ؟ رسول الله (ص) وفرمايل چي هو دهغوی لپاره دعا اوبينه غوبنتل ، او له مرگ څخه وروسته د هغوی کړی وعدی پوره کول ، او د موراو پلار له خپلوانوسره خپلوي پالل ، اود هغوی د دوستانو قدر کول .

د نبیې حقوق

۵۷. عَنْ حَكِيمِ بْنِ مُعَاوِيَةَ الْقَشِيرِيِّ (رض) عَنْ أَبِيهِ قَالَ: قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) مَا حَقُّ زَوْجَةٍ أَحَدِنَا عَلَيْهِ؟ قَالَ أَنْ تُطْعِمَهَا إِذَا طَعِمْتَ وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْتَسَيْتَ وَلَا تُضْرِبَ الْوَجْهَ وَلَا تُفَجَّحَ وَ لَا تَهْجُرَ إِلَّا فِي الْبَيْتِ. رواه ابوداود.

حکیم بن معاویه قشری (رض) له خپل پلار څخه روایت کوی هغه ویلی دی : چي ماوویل ای د الله رسوله ! دښخو حق پرمونږ څه دی ؟ رسول الله (ص) وویل : کله چي ته څه هغه خواړه ورکړه ، او کوم لباس چي ته اغوندي نو هغه رنگي لباس ورته واخله ، په مخ باندی یی مه وهه ، هغی ته بد الفاظ مه استعماله وه ، اوله هغی څخه (د ضرورت په وخت) یواځي په یوه کوټه کې جدای اختیار کړی .

ترتولو غوره بنسخه

۵۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَبِلَ لِرَسُولِ اللَّهِ (ص) أَيُّ النِّسَاءِ خَيْرٌ؟ قَالَ: الَّتِي تَسْرُهُ إِذَا نَظَرَ وَتُطِيعُهُ إِذَا أَمَرَ وَ لَا تُخَالِفُهُ فِي نَفْسِهَا وَلَا مَالِهَا بِمَا يَكْرَهُ. رواه النسائي.

له ابوهريره (رض) خنجه روايت دى هغه ويلي دى چې :
چا رسول الله (ص) ته وويل: چې په بنځوكي كومه يوه غوره ده ؟ رسول الله (ص) وويل : هغه بنځه چې كله خاوند ورته وگوري نوخوشحاله يې كړي، اوكله چې امر ورته وكړي ، خيره يې ومنى، او دخپل نفس اومال په اړه ترې داسې مخالفت ونكړي، چې هغه پري خفه كېږي .

دبنځي انتخاب

۵۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ تُنْكَحُ الْمَرْأَةُ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَاظْفَرِ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ. رواه البخاري ومسلم

حضرت ابوهريره له رسول الله (ص) خنجه روايت كړي دى ، چې ويلي يې دي: بنځه دخلوروشيانو لپاره په نكاح

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

اخستل کيڙي، د مال لپاره، د حسب لپاره، د بنايست لپاره، او د دين لپاره، نو دينداره بنځه غوره کړه. لاس دې سپيره شه.

په هر حالت کې صله رحمی

۶۰. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: إِنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ (ص) إِنَّ لِي قَرَابَةً أَصْلَهُمْ وَيَقْطَعُونَنِي وَأَحْسِنُ إِلَيْهِمْ وَيُسَيِّئُونَ إِلَيَّ وَأَحْلُمُ عَنْهُمْ وَيَجْهَلُونَ عَلَيَّ فَقَالَ: لَنْ كُنْتَ كَمَا قُلْتَ فَكَأَنَّمَا تُسَفِّهُمُ الْمَلَّ وَلَا يَزَالُ مَعَكَ مِنَ اللَّهِ ظَهِيرٌ عَلَيْهِمْ مَا دُمْتَ عَلَى ذَلِكَ. رواه مسلم

له ابوهريره (رض) څخه روايت دي چې فرمايي: يوسړی وويل: ای د الله رسوله! زما داسی خپلوان دی چې زه ورسره خپلوی پالم، او دوی راسره خپلوي پرې کوي، زه ورسره نيکی کوم او دوی راسره بدی کوی، زه له زغم څخه کاراځلم او دوی جهالت راسره کوی. نو رسول الله (ص) ورته وويل: که په رښتیا همداسی وي، لکه ته يې چې وايی، نو (دوی به په خپله ودرديږي) لکه

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

ته چي پر دوی تودې ایری خوری^۱، ترخو پوری چي ته په همدی حالت بی نودالله تعالی له لوری به له تاسی سره کومک کونکی وی او مرسته به درسره کوی .

د رزق د پراخی اسانه لار

۶۱. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَيُنَسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ. متفق عليه

حضرت انس (رض) د رسول الله (ص) څخه روایت کوي، چي فرمایي: څوک چي غواړي په روزي کې يې پراختيا راشي، او ښه نوم يې پاتې شي، نو صله رحمي دې وکړي.

داولاد ښه روزنه

^۱ - دا اصطلاح چي (په هغه تودې ایري خوري)، دا معنا لري چي هغه به په خپله زیانمن شي، او دخجالت اورسوايي سره به مخ شي.

در رسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

۶۲. عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدَهُ مِنْ نَحْلٍ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ. رواه الترمذي

له سعيد بن العاص (رض) خخه روايت دى، چې رسول الله (ص) فرمايلى دي: هيڅ پلار خپل اولاد ته د ښه ادب خخه پرته بله ښه ورکړه نه ده کړي.

۶۳. عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سِتِّينَ وَأَضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ. رواه ابوداود

عمرو بن شعيب له خپل پلار او هغه له خپل نيکه خخه روايت کوي چې رسول الله (ص) فرمايلى دي: خپلو اولادونو ته په اوه کلنۍ کې په لمانځه امر وکړئ، او په لس کلنۍ کې يې (د لمانځه په پريښودلو) ووهئ، او د څملاستو ځايونه يې سره جلا کړئ.

ديتيمانو پالنه

۶۴. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ وَ لَعْبَرِهِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا، وَ أَشَارَ بِالسُّبَابَةِ وَالْوُسْطَى وَ فَرَجَ بَيْنَهُمَا. رواه البخاري

له سهل بن سعد (رض) خنجه روايت دى هغه ويلي دى :
چي رسول الله (ص) فرمايلي دى: زه او د يتيم پالونكى به ،
چي هغه يې خپل وي او كه د بل چا، په جنت كى داسى يو
او په مسواكى اومنځنى گوتو سره يې اشاره وكړه او د دواړو
په منځ كې يې لږشانته پراخي پريښوده.

۶۵. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص):
خَيْرُ بَيْتٍ فِي الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يَتِيمٌ يُحْسَنُ إِلَيْهِ وَ شَرِّ بَيْتٍ فِي
الْمُسْلِمِينَ بَيْتٌ فِيهِ يُسَاءُ إِلَيْهِ. رواه ابن ماجه

له ابوهريره (رض) خنجه روايت دى هغه ويلي دى : چي رسول الله
(ص) فرمايلي دي: په مسلمانانو كى غوره كور هغه دى، چي يتيم په كې
وى اوښه چلن ورسره كيږي، او په مسلمانانو كى ناوړه كور هغه دى چي
په هغه كې يتيم وي او بد چلن ورسره كيږي

دگاونڊي حقوق

۶۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): وَ
اللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ، قِيلَ: مَنْ يَارَسُولَ اللَّهِ؟
قَالَ الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَاقِهِ. متفق عليه.

له ابوهريره (رض) خنجه روايت دى هغه ويلى دى: چي
رسول الله (ص) فرمايلى دى : قسم به الله چي مومن ندى،
والله چي مومن ندى، والله چي مومن ندى، چا وويل: څوڪ؟
اي د الله رسول! رسول الله (ص) وفرمايل: هغه چي ڪاونڊيان
بي له ضررونوخنجه به امن نه وى.

۶۷. عَنْ عَائِشَةَ (رض) عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ: مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ
سَيُورَثُهُ. متفق عليه

دحضرت عايشي (رض) خنجه روايت دى چي رسول الله (ص)
فرمايلى دى: ماته جبريل عليه السلام دگاونڊي به ا ڀه به پرله پسې
توڪه سڀارنسته ڪوي، تر دې چي ما دا وڪيله چي به ميراث ڪي به
ورته حق وٽاڪي.

له کونڊوسره ٻيڳڻه

۶۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (ص):
السَّاعِي عَلَى الْأُرْمَلَةِ وَالْمَسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ
أَخْسِبُهُ قَالَ: وَ كَالْقَاتِمِ الَّذِي لَا يَفْتُرُ وَ كَالصَّائِمِ الَّذِي لَا
يُفْطِرُ. متفق عليه

له ابوهريره (رض) خنجه روايت دى هغه ويلي دى: چي
رسول الله (ص) فرمايلى دى: د کونڊو ٻيڳو او مسکينانو
پالونکي د الله په لار کي د مجاهد په څيردي، راوي وايي: چي
زه کمان کوم چي رسول الله (ص) داسي وويل: چي د داسي
لمونځ کونکي په څيردي چي نه ستومانه کيږي او د داسي
روژه نيونکي په څيردي چي افطار نکوي (تل روژه وي) .

د ناچارو حقونه

۶۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا ابْنَ آدَمَ مَرَضْتُ فَلَمْ
تُعْذِنِي قَالَ يَا رَبِّ كَيْفَ أُعْذِقُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ قَالَ أَمَا
عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا مَرَضَ فَلَمْ تُعْذِهِ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عْذَتَهُ
لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَطْعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعَمْنِي قَالَ يَا رَبِّ

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

وَكَيْفَ أَطْعَمَكَ عَبْدِي فَلَانَ فَلَمْ تُطْعِمَهُ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عَبْدِي يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَسْقَيْتُكَ فَلَمْ تَسْقِنِي قَالَ يَا رَبِّ كَيْفَ اسْقَيْتُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ قَالَ اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فَلَانَ فَلَمْ تَسْقِهِ أَمَا إِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ وَجَدْتَ ذَلِكَ عَبْدِي. رواه مسلم

له حضرت ابوهريره (رض) خنجه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلى دي: الله (جل جلاله) د قيامت په ورځ فرمايي: اى د آدم عليه السلام اولادې! زه ناروغه شوم خو تا مې عيادت (پوښتنه) ونكړې، هغه به ووايي: اى پروردگاره! زه څرنگه ستا عيادت وكړم، ته خو د ټول عالم پالونكى يې. الله تعالى به وفرمايي: آيا ته خبر نه وې چې زما فلانى بنده ناروغه شوى و، او تا يې پوښتنه ونه كړه، كه چيرې ته هلته ورغلى وای نو زه به دې هلته موندلى وم. اى بنى آدمه! ما له تا څخه روزي وغوښته، خو تا رانكړه. بنده به ووايي: اى پروردگاره! زه تاته څرنگه روزي دركړم، ته خو د ټول عالم پالونكى يې. الله تعالى به وفرمايي: آيا ته پوه نه وې چې له تا څخه زما فلانى

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

بنده روزي وغوښته خو تا ورنکړه، آيا ته خبر نه وي چې که هغه ته دې روزي ورکړي واي نو د هغې اجر به دې دلته موندلی و. اي بني آدمه! ما له تا څخه د څښاک لپاره څه وغوښتل، خو تا رانکړل. بنده به ووايي: اي پروردگاره! څرنگه مې تاته څښاک درکړی وای، ته خو د ټول عالم رب يې. الله تعالی به وفرمايي: آيا ته خبر نه وي چې زما فلاني بنده له تا څخه د څښاک لپاره څه وغوښتل خو تا ورنکړل، خو پوه شه که تا هغه ته څښاک ورکړی وای، نو دلته به دې له ماسره دهغې ثواب موندلی وای.

۷۰. عَنِ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ فِي تَرَاحِمِهِمْ وَتَوَادِهِمْ وَتَعَاطِفِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى عُضْوًا تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ جَسَدِهِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَى. متفق عليه

حضرت نعمان بن بشير (رض) فرمايي: چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: ته به مومنان په خپل منځي مهرباني، دوستۍ او زړه سوي کې د يوه بدن په څير وگورئ، کله چې په يوه غړي يې درد راشي، ټول بدن ورسره په تبه او بې خوابۍ ناکراره وي.

ديومسلمان پر بل مسلمان ځانگړي حقونه

۷۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتُّ قِيلَ مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ إِذَا لَقِيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَإِذَا دَعَاكَ فَاجِبْهُ وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانصَحْ لَهُ وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدِ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ وَإِذَا مَرِضَ فَعُدَّهُ وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ. رواه مسلم.

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: د يو مسلمان پر بل مسلمان شپږ حقونه دي. چا وويل: هغه كوم دي؟ اى دالله رسوله! ويې فرمايل: كله چې ورسره مخ شوي، سلام پرې واچوه، كله يې چې بلنه دركړه، ويې منه، كله يې چې نصيحت درڅخه وغوښته، نصيحت ورته وكړه، كله يې چې پونجى وكړ،

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

او الحمد لله بي وويل: نوخواب بي وركره، كله چي ناروغه شو، پوښتنه بي وركره، او كله چي مړ شو نو په جنازه كې بي كډون وركره.

۷۲. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَيُّمَا مُؤْمِنٍ أَطْعَمَ مُؤْمِنًا عَلَى جُوعٍ أَطْعَمَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَقَى مُؤْمِنًا عَلَى ظَمَأٍ سَقَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتُومِ وَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ كَسَا مُؤْمِنًا عَلَى عُرْيٍ كَسَاهُ اللَّهُ مِنْ خَضِرِ الْجَنَّةِ. رواه الترمذي

له حضرت ابوسعید خدری (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: هر مومن چې وړي مومن ته خواره وركړي، الله تعالى به پرې دقيامت په ورځ دجنت له میوو څخه میوه، وخوري. او هر مومن چې تړی مومن خړوبه كړي، الله تعالى به دی، د قیامت په ورځ په رحيق مختوم (پوښلي شرابو) سره خړوبه

¹ - كله چې څوك پرنجې وركړي، هغه به (الحمد لله) وايي، چاچې اووریده، هغه به ورته (يرحمك الله) وايي، او بيا به پرنجې كونكي ورته (يهديكم الله ويصلح بالكم) وايي.

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

کري، او هر مومن چي بربنا مومن پٽ کري، نو الله تعالی به د جنت شني جامې ورواغوندي.

سلام اچول دمحببت د زياتيدو وسيله ده

۷۳. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ رَوَاهُ مُسْلِمٌ.

له حضرت ابوهريره (رض) خنجه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: قسم مې دې وي په هغه ذات چې زما نفس يې په لاس کې دی، تاسې به جنت ته داخل نشې، ترڅو چې ايمان رانه وړئ، او تر هغه به ايمان راونه وړئ، ترڅو چې يو له بل سره مينه ونه کړئ، آيا تاسې ته داسې څه ونه ښايې چې که عمل پرې وکړئ، نو يو له بل سره به مو مينه زياته شي. په خپل منځ کې سلام اچول رواج او خپور کړئ.

له مزدور سره ښيگڼه

۷۴. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَغْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرْفُهُ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

له حضرت عبدالله بن عمر (رض) خنجه روايت دی چي رسول الله (ص) فرمايلي دي: مزدور ته منڃکي لڏي چي خوله بي وجه شي، مزدوري ورکري.

موروتوب

۷۵. عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ . متفق عليه

له حضرت ابويوب انصاري (رض) خنجه روايت دی چي رسول الله (ص) فرمايلي دي: مومن سڀي ته روا نڏي چي د دري شپو خنجه زيات د بل مسلمان خنجه مرور شي، په داسي ډول چي يو بل سره مخ کيږي، او يو له بل خنجه مخ اږوي، او په دوی کي غوره هغه دی چي لومړی سلام واچوي.

عيب لټونه

۷۶. عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رض) قَالَ صَعِدَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) الْمَنْبِرَ فَنَادَى بِصَوْتٍ رَفِيعٍ فَقَالَ يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضِ الْإِيمَانَ إِلَى قَلْبِهِ لَا تُؤَدُّوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعَيِّرُوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَحِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جَوْفِ رَحْلِهِ . رواه الترمذي

له حضرت ابن عمر (رض) شخه روايت دى چې رسول الله (ص) منبر ته وخوت او په لوړ آواز يې غږ وکړ او ويې ويل: اي تش په نامه مسلمانانو چې ايمان مو زړه ته ندی پريوتی! مسلمانانو ته ضرر مه رسوی، پيغور مه ورکوی، او عيونه يې مه لټوی، ځکه چا چې د مسلمان ورور عيب ولټاوه، الله تعالى به د ده عيونه رابرسيره کړي، او دچا عيب چې الله تعالى راوسپړه، هغه رسوا کوي، که څه هم دخپل کور په منځ کې وي.

ريښتيني مفلس

۷۷. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ قَالُوا الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ فَقَالَ إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضْرَبَ هَذَا فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَيِّتَ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يَقْضَى مَا عَلَيْهِ أَخَذَ مِنْ
خَطَايَاهُمْ فَطَرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ. رواه مسلم.

له حضرت ابو هريره (رض) شخه روايت دى چې رسول
الله (ص) فرمايلى دي: آيا تاسې پوهيږئ، چې مفلس څوك
دى؟ هغوى وويل: په مونږ كې مفلس هغه څوك دى چې
درهم او متاع (پيسې اونور سامان) نه لري. نو رسول الله
(ص) وفرمايل: زما په امت كې مفلس هغه څوك دى چې
د قيامت په ورځ د لمانځه، روژې او زكات سره راشي، خو يو
ته يې كښل كړي وي، پر بل يې يې خايه تهمت لگولى
وي، د بل يې مال خوړلى وي، د بل يې وينه تويه كړي وي، بل
يې وهلى وي. نو يوه ته به د ده له نيكيو شخه څه وركړل شي،
او بل ته به هم څه وركړل شي، او كه مخكې لدې چې د
خلكو حقونه پوره شي، د ده نيكي ختمې شي، نو د نورو
كناهنه به پر ده واچول شي، او بيا به اور ته وغورځول شي.

د مسلمان پر غم خوشحالي نه ده پکار

۷۸. عَنْ وَائِلَةَ بْنِ الْأَسْقَعِ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تُظْهِرُ الشَّمَاتَةَ لِأَخِيكَ فَيَرْحَمَهُ اللَّهُ وَيَتَلَبَّسَ بِكَ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ وَقَالَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ

له وائله بن اسقع (رض) شخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایي دی، د خپل ورور په غم خوشحالي مه کوه، خکه چې الله تعالی به په هغه رحم وکړي (او دغم شخه به یې خلاص کړي) او تا به پرې اخته کړي.

د بلني اجابت

۷۹. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ دُعِيَ فَلَمْ يُجِبْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ دَخَلَ عَلَى غَيْرِ دَعْوَةٍ دَخَلَ سَارِقًا وَخَرَجَ مُغِيرًا رَوَاهُ ابوداود

حضرت عبدالله بن عمر (رض) فرمایي: چې رسول الله (ص) فرمایي دي: شوک چې (يو مناسبت ته) ويل شو، او اجابت یې ونکړ، په تحقيق سره ده د الله او د رسول نافرمانی

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

وکړه، او څوک چې پرته له بلنې چا کره ولاړ، هغه د غل په شان نوت، او د دېاره مار په توګه راووت.^۱

د چا کور ته د ورتلو پر مهال اجازه غوښتل

۸۰. عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) : الْأَسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ وَإِلَّا فَارْجِعْ. متفق عليه.

له حضرت ابوموسی اشعري (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: اجازه اخیستل تر درې ځلو پورې دي، که چېرې اجازه درکړل شول (نو ورشه) او که اجازه درنکړل شوه، بیرته وګرځه.

میلمه پالنه

۸۱. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) قَالَ: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

^۱ - څوک چې د کور د څښتن د اجازې پرته ننوزي، هغه د غل سره تشبیه شوی دی، او څوک چې خوراک وکړي نو ګوندې هغه دېره کړي ده.

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَصِلْ رَحْمَةً، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ. متفق عليه.

له حضرت ابوهريره (رض) شخه روايت دى چې رسول الله (ص)
فرمايلى دى: خوڪ چې په الله تعالى او د آخرت په ورځ ايمان لري، د
ميلمه عزت دې وكړي، او خوڪ چې په الله او د آخرت په ورځ ايمان
لري، خپلوي دې وپاڼي، او خوڪ چې په الله تعالى او د آخرت په ورځ
ايمان لري، يا دې ښه خبره وكړي، او يا دې چپ كښيني.

د قيامت په ورځ تر ټولو لومړی پوښتنه

۸۲. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُرْطٍ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) أَوَّلُ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، الصَّلَاةُ فَإِنْ صَلَحَتْ، صَلَحَ سَائِرُ عَمَلِهِ وَإِنْ فَسَدَتْ، فَسَدَ سَائِرُ عَمَلِهِ. رواه الطبراني.

له حضرت عبدالله بن قرط (رض) څخه روایت دی هغه ویلي: چې رسول الله (ص) فرمایلي دی: د قیامت په ورځ به د بندې سره تر ټولو دمخه د مانځه حساب کتاب کیږي، که لمونځ یې بشپړ وو، نو ټول عملونه به یې پوره وی او که لمونځ یې فاسد وخت نو ټول عملونه به یې فاسد شي .

۸۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): خَمْسُ صَلَوَاتٍ أَفْرَضَهُنَّ اللَّهُ تَعَالَى، مِنْ أَحْسَنَ وَضُوعَهُنَّ وَصَلَاهُنَّ لَوْ قِيَّتِهِنَّ وَأَتَمَّ رُكُوعَهُنَّ وَخُشُوعَهُنَّ كَانَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يَغْفِرَ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَلَيْسَ لَهُ عَلَى اللَّهِ عَهْدٌ إِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ وَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ. رواه ابوداود.

له عباده بن صامت (رض) څخه روایت دی هغه ویلي چې رسول الله (ص) فرمایلي دی: الله تعالی پنځه وخته لمونځونه

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

فرض كړی دی. څوك چې په نښه توگه اودس وكړي او په خپلو پاكيو وختونو كې يې ادا كړي، په پوره اهتمام سره ركوع وكړي، په خشوع سره يې ادا كړي، له ده سره دالله تعالى ژمنه ده چې بښنه ورته وكړي، او چاچې دا كار ونكړ، نو له ده سره دالله تعالى ژمنه نشته، كه خوبښه يې شوه بښنه به ورته وكړي، او كه يې خوبښه شوه، عذاب به وركړي.

دمنافق لمونځ

۸۴. عَنْ أَنَسٍ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) تِلْكَ صَلَاةُ الْمُنَافِقِ، يَجْلِسُ يُرْقِبُ الشَّمْسَ حَتَّى إِذَا اصْفَرَّتْ وَكَانَتْ بَيْنَ قَرْنَيْ الشَّيْطَانِ قَامَ فَفَقَرَ أَرْبَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا. رواه مسلم.

د حضرت انس (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: دا د منافق لمونځ دی، چې کښيني او د لمر انتظار وباسي، ترڅو ژر شي او د شيطان د دوه ښکرونو منځ ته راشي، يا پاڅوري او څلور ټونگې ووهي، او الله تعالى په کې ډير لږ يادوي.

له جومات سره محبت د ايمان نښه ده

۸۵. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رض) عَنِ النَّبِيِّ (ص)
قَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يُعْتَادُ الْمَسَاجِدَ فَاشْهَدُوا لَهُ بِالْإِيمَانِ.
رواه الترمذي.

د حضرت ابوسعید خدری (رض) څخه روایت دی چې رسول الله
(ص) فرمایلي دي: کله چې یو سړی وگورئ چې جومات ته ځي راځي،
نو د هغه په ايمان گواهي ورکړئ.

د رمضان روژه د تېروگنا هونو کفار ه ده

۸۶. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص)
مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَ مَنْ
قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ. متفق
عليه.

د حضرت ابوهريره (رض) څخه روایت دی چې رسول الله
(ص) فرمایلي دي: چا چې د ايمان پر اساس او د ثواب په نيت
روژه ونيوله نو هغه ته به مخکيني گناهونه وبخښل شي. او
څوک چې د ايمان پر اساس او د ثواب په نيت د روژې په شپه
لمونځ وکړي، هغه ته مخکيني گناهونه وبخښل کېږي.

د روژې او قرآن شفاعت

۸۷. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): الصَّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ، يَقُولُ الصَّيَامُ: أَيُّ رَبِّ! إِنِّي مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفَعَنِي فِيهِ وَ يَقُولُ الْقُرْآنُ مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَشَفَعَنِي فِيهِ، فَيُشَفَّعَانِ. رواه البيهقي.

دحضرت عبدالله بن عمر (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: روژه او قرآن د بنده لپاره سپارښتنه کوي، روژه وايي: اي ربه! ما دی د ورځي له خوا له خوراک او خوندونو څخه منع کړی و، نو د ده په اړه زما شفاعت ومنه. او قرآن وايي: ما دی د شپې له مخې له خوب څخه منع کړی و، نو د ده په اړه زما شفاعت ومنه. نو د دواړو شفاعت به ومنل شي.

په ښه توګه حج اداء کول

۸۸. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرْفُتْ وَلَمْ يَفْسُقْ، رَجَعَ كَيَوْمِ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ. رواه البخاري

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روایت دی چې رسول الله (ص) فرمایلي دي: چا چې د الله لپاره حج وکړ او هلته (

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

د خپلي ميرمني سره) يو ځای نشو، او گناه يې ونه کړه، نو داسې به راوگرځي، لکه مور چې نوي زېږولی وي^۱

دزکات نه ورکولوسزا

۸۹. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يَزِدْ زَكَاتَهُ، مَثَلُ لَهُ مَالُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَجَاعًا أَقْرَعَ لَهُ زَبْيَتَانِ طَوَّفَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِلَهْرِمَتَيْهِ يَعْنِي شِدْقَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا مَالِكٌ، أَنَا كَنْزُكَ ثُمَّ تَلَا (وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ .. الْآيَةَ.

له حضرت ابوهريره (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: چا ته چې الله تعالی مال ورکړی وي، او د هغې زکات اداء نه کړي، نو دغه مال به ده ته دقيامت په ورځ د يو(زهرجن) گنجنی مار په څيرجوړ شي، او د سترگو په سر به يې دوه نور ټکي وي. دقيامت په ورځ په ترې راجايره شي، او د ونبکو څخه به يې راويسي او ورته وبه وايي: چې زه ستا مال یم، زه ستا زيرمه یم. بيا يې

¹ - د کنهونو څخه به پاک شي

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

دا آيت ولوست: (گمان دې نه کوی هغه کسان چي بخل کوي...)

دسورت آل عمران ۱۸۱ آيت يې ولوست

د غوسې علاج

۹۰. عَنْ عَطِيَّةَ (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ الْقَضَبَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خُلِقَ مِنَ النَّارِ وَإِنَّمَا تُطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ رَوَاهُ ابوداود.

له حضرت عطيه (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: په تحقيق سره قهر او غصه د شيطان له خوا دي، او شيطان له اور څخه پيدا شوی دی، او اور په اوبو سره مړ کيږي، که چيرې يو له تاسې څخه په غصه شو نو اودس دې وکړي.

د جنت ضمانت

۹۱. عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رض) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

له حضرت سهل بن سعد (رض) څخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: څوک چې ما ته د دواړو ژامنو او د دواړو پښو ترمنځ (د اندامونو) ضمانت راکړي، زه ورته د جنت ضمانت ورکوم.

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

۹۲. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رض) عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ رواه البخاري

له حضرت ابوهريره (رض) شخه روايت دى چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: ډير ځله يو بنده داسې خبره وكړي، چې الله پرې راضي كېږي، او د ده ورته پام هم نه وي، الله تعالى پرې د ده درجات پورته كړي، او ډير ځله يو بنده يوه داسې خبره وكړي، چې الله پرې ناراضه كېږي، او د ده ورته پام هم نه وي، او د هغې لامله جهنم ته ورپېوزي.

د مسئوليت احساس

۹۳. عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ قَالَ

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

وَحَسِبْتُ أَنْ قَدْ قَالَ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي مَالِ أَبِيهِ وَمَسْتَوْلٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْتَوْلٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ. رواه البخاري ومسلم.

حضرت عبدالله بن عمر (رض) فرمائي: ما له رسول الله (ص) خخه اوريدلي دي چي فرمايل بي: هر يو له تاسو خخه مستول دي، او هر شوک د خپل لاس لاندي خلکويه اړه مستول دي، امام (واکدار) د خپل رعيت په اړه مستول دي، سړي په خپل کور کې مستول دي، هغه دخپل عيال په اړه مستول دي، بنخه دخاوند د کور په اړه مستوله ده، او دخپل عيال مستوله ده، نوکر دخپل بادار دمال په اړه مستول دي، او دخپل لاس لاندي چارو مستول دي. حضرت عبدالله بن عمر فرمائي: چي گمان کوم رسول الله (ص) دا هم وويل: چي سړي دخپل پلار دمال په اړه مستول دي، او دخپل رعيت مستول دي، او هر يو له تاسې خخه دخپل رعيت په اړه مستول دي.

دکسب غوره والي

۹۴. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَنْ يَحْتَتَبَ أَحَدُكُمْ حُرْمَةً عَلَى ظَهْرِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يُسْأَلَ أَحَدًا فَيُعْطِيَهُ أَوْ يَمْتَنِعَهُ. رواه البخاري

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

حضرت ابوهريره درسول الله (ص) خنجه روايت كوي، چي هغه فرمايل: كه چيري يو له تاسو خنجه په خپله شا باندي د خسو اوخاشاكو كيلي راوري، دا ورته لدې غوره ده چي دچا خنجه سوال وكړي، ځكه چي هغه به يا څه وركړي، او يا به يې ورنكړي.

دمرگ غوښتنه مه كوي

۹۵. عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ مِنْ ضَرٍّ أَصَابَهُ فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ فَأَعْلَمًا فَلْيَقُلْ اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوُفَاةَ خَيْرًا لِي. رواه البخاري

له حضرت انس (رض) خنجه روايت دي، چي رسول الله (ص) فرمايلي دي: د مصيبت لامله هيڅكله دمرگ غوښتنه مه كوي، كه چيري يې غواړئ، نوداسې وولئ: اي ره! كه زما په ژوند كې خير وي، نوژوند راپه برخه كړه، او كه په مرگ كې مي خير وي نووفات مي كړه

مشتبهات (شكمن شيان)

۹۶. عَنِ الثُّعْمَانَ بْنِ بَشِيرٍ (رض) يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ الْحَلَالُ بَيْنَ وَالْحَرَامِ بَيْنٌ

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

وَبَيْنَهُمَا مُشْبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ اتَّقَى الْمَشْبِهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ وَمَنْ وَقَعَ فِي الشَّبَهَاتِ كَرَّاعٍ يَرْعَى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يُرَاقِعَهُ أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمَى أَلَا إِنَّ حِمَى اللَّهِ فِي أَرْضِهِ مَحْرَمَةٌ أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ

له نعمان بن بشير (رض) خنجه روايت دی هغه ويلي: ما له رسول الله (ص) خنجه اوريدلي دي چي فرمايل به بي: حلال او حرام دواړه څرگند دی، او د دوی ترمنځ مشبهات (شکمن شيان) دي چي زيات شمير خلک پرې نه پوهيږي، چا چي له مشبهاتو(له شکمنو شيانو) څخه ځان وژغوره هغه خپل دين او پت وساته، او که څوک په مشبهاتو کې پريوت، مثال يې د هغه شپون دی چي خپله ربه د ساتل شوي څرخای په شاوخوا کې پياي، نژدې ده چي دې به پکې پريوزي، خبراوسئ چي هر بادشاه د خپل ځان لپاره ساتلي ځاي لري او په ځمکه کې د الله تعالی ساتل شوی ځاي، د ده لخوا حرام کړل شوي شيان دي، او خبراوسئ چي په بدن کې يوه ټوټه ده کله چي هغه صالحه شي، ټول بدن ورسره

در رسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

صالح شی اوکله چي هغه فاسده شي قول بدن ورسره فاسدیوی.
خبر اوسی چي هغه زه دی .

په هواندام صدقه

۹۷. عَنْ أَبِي ذَرٍّ عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ
يُصِحُّ عَلَى كُلِّ سَلَامِي مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ
وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ
وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ وَيَجْزِي مِنْ
ذَلِكَ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الصُّحَى. رواه مسلم

حضرت ابوذر (رض) د رسول الله (ص) څخه روایت کوي، چي هغه
فرمایلي دي: هر سهار ستاسې په هر اندام (مفصل) باندې صدقه لازمه ده. هر
خل سبحان الله ويل صدقه ده، هرخل الحمد لله ويل صدقه ده، هرخل لا اله
الا الله ويل صدقه ده، هرخل الله اکبر ويل صدقه ده، په نيکي باندې امر کول
صدقه ده، له بدی څخه منع کول صدقه ده. اولدې ټولو څخه د څانبت دوه
رکعته لونه څکایت کوي.

په اوید ملگري

۹۸. عَنْ أَبِي مُوسَى (رض) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص): مَثَلُ
الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْمِسْكِ وَكَبِيرِ الْحَدَادِ نَأْ

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

يَعْلَمُكَ مِنْ صَاحِبِ الْمَسْكَ إِذَا تَشْتَرِيهِ أَوْ تَجِدُ رِيحَهُ وَكَبِيرُ الْخَدَّادِ يُخْرِقُ بَدَنَكَ أَوْ تَوَلَّكَ أَوْ تَجِدُ مِنْهُ رِيحًا حَيْثَ تَهَيَّئَ.

له حضرت ابو موسی (رض) خنجه روایت دی فرمائی چې رسول الله (ص) فرمائی دی: د نیک ملگری او بد ملگری مثال د عطر پلورونکی او دپس د بی دی. د عطر پلورونکی خنجه به بی برخې نه پاتې کیږي، یا به ترې څه واخلي او یا به ترې خوشبویي ومومي، او د پښ په بی کې به دې بدن یا جامي وسوزي او یا به ترې بد بويي ومومي.

دوه ځانگړي نعمتونه

۹۹. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رض) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) نِعْمَتَانِ مَعْبُودٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ: الصَّحَّةُ وَالْقِرَاءُ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ.

له ابن عباس (رض) خنجه روایت دی هغه ویلی دی: چې رسول الله (ص) فرمائی دی: چې دوه نعمتونه داسی دی چې زیات شمیر خلک پکې زیانکاران دی: چې یوې روغتیا او بل یې وزکارتیا او فراغت دی

له رسول الله سره محبت

۱۰۰. عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَاللَّسِ أَجْمَعِينَ رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

درسول الله صلى الله عليه وسلم ۱۰۰ احاديث

له حضرت انس (رض) څخه روايت دی چې رسول الله (ص) فرمايلي دي: يو له
تاسې څخه مومن نشي کيدلای ترڅو چې زه ورته دپلار، زوي او ټولو خلکو څخه
محبوب نه اوسم.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**